

Et vemodigt gensyn MED NICARAGUA

I november sidste år drog en delegation fra Dansk Handicap Forbund til Nicaragua. Den bestod af Ulla Trøjmer og Hans Jørgen Møller fra ulandsudvalget samt konsulent Henry Lind. Formålet var at markere afslutningen på 20 års indsats

ULLA TRØJMER, jeg og to hjælpere drog en tidlig morgen i november sidste år af sted for at besøge Dansk Handicap Forbunds samarbejdspartnere i Nicaragua. Formålet med besøget var primært at afslutte Dansk Handicap Forbunds længstvarende og mest omfattende indsats i ét land - en indsats der startede i 1989. For mig var det forbundet med lige dele spænding og vemod. Det ville blive spændende at se og høre, hvad der var sket i de 13 år, siden jeg besøgte

landet, og vemodigt at skulle være med til at afslutte engagementet.

Tilbage i Managua

For første gang skulle jeg have min 3-hjulede scooter med til Nicaragua, og det var en positiv overraskelse, at vi både i USA og Nicaragua kunne få lov til at køre i vores egne stole fra flyet. Den går ikke i Europa!

Da vi efter en lang flyvetur ankom til hovedstaden, Managua, blev vi indkvarteret på det bedste hotel, jeg har boet på i Nicaragua. Værelserne var store og tilgængelige, det

gjaldt også toilet og bad. Det betød, at man ikke skulle bruge så meget tid på praktisk bøv.

Folk i Nicaragua forstår at feste, og dagen efter ankomsten blev vi inviteret med til en spontan afskedsfest på Dansk Handicap Forbunds kontor i Managua for det personale, der i mange år har arbejdet sammen med os for at opbygge slagkraftige handicaporganisationer. En fest med både levende musik, mad, drikkevarer og optræden. Og med den sædvanlige livsglæde blev der gået til den fra første "fløjt".

Skilte ved nedkørsler fra fortove var en god hjælp.

Mange busser kan benyttes af kørestolsbrugere.

Der blev taget afsked med fest, taler og gaver.

På besøg i snedkerværkstedet, som Dansk Handicap Forbund startede for mange år siden.

Resultater

Det politiske arbejde, som handicapbevægelsen i Nicaragua har lavet, har flyttet rigtig meget, siden jeg var der sidst bl.a. på tilgængelighedsområdet. Allerede på vej fra lufthavnen til hotellet lagde jeg mærke til en hel del skilte, der mindede meget om danske skilte ved handicapparkeringspladser. Det viste sig, at skiltene ikke betød p-pladser, men nedkørsler fra fortove. Kantstene i Nicaragua er mindst dobbelt så høje som hjemme, og efter et par dage rundt i byen fandt

jeg ud af, at det faktisk er ret smart, fordi man det meste af tiden kunne se, hvor der var en nedkørsel.

En anden ting, der er lykkedes, er tilgængelige busser. Det offentlige busselskab har indkøbt otte liftbusser, der er indsat i almindelige drift, og det er kun de første af i alt 32 busser. Det kunne de danske busselskaber lære noget af!

De samme problemer

Når vi deltog i møder med vores samarbejdsorganisationer, kunne vi ud fra debatterne høre, at emnerne stort set er de samme, som dem vi diskuterer. Så også her er der foregået en stor udvikling fra tidligere, hvor det mest drejede sig om at skaffe hjælpemidler, som der dengang var stor mangel på.

Paraplyorganisationen Feconori havde i otte måneder arbejdet på at lave et teaterstykke, som de ville turnere med rundt i landet. Vi var inviteret med til en af de første forestillinger med efterfølgende festivitás. Vi fik plads på første række, og selvom nogle af pointerne var meget lokale, så var

mange problematikker nogenlunde de samme, som dem vi slås med herhjemme.

Som afslutning på vores officielle ophold var der arrangeret en stor afslutningsfest, hvor alle samarbejdspartner igennem årene var inviteret med. Her blev der holdt taler, delt hædersgaver ud, spist og drukket, danset og udvekslet minder og historier.

Har nået meget på kort tid

Som nævnt var det for mig en blanded oplevelse at være i Nicaragua igen - måske for sidste gang - men det var glædeligt, at der var sket store positive forandringer på de sidste 13 år. Blandt andet virkede vand- og elforsyning normalt, og det så ud som om - i hvert tilfælde i hovedstaden - at fattigdommen var aftagende.

Organisationerne er nået langt med deres politiske arbejde, og man kunne godt ønske, at vi herhjemme kunne nå lige så meget på så kort tid.

Vi forlader ikke vores venner helt, men bruger deres erfaringer til fremtidigt arbejde i andre lande i Latinamerika. ■

Paraplyorganisationen Feconori skal på turne med teaterstykke om at leve med et handicap.